ORĘDOWNIK URZĘDOWY
powiatu tczewskiego.

Nr. 50. Tczew, dnia 24-go grudnia 1925 r. Rok VI.

Przedpłata: miesięcznie 2,— zł.	ORĘDOWNIK POWIATOWY wychodzi co czwartek.	Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 5 groszy za 1-łam wiersz milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew. Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

416. Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne o zwalczaniu niedokrewności (anemji) zakaźnej wśród koni.
417. Uzupełnienie porządku obrad dwunastego Sejmiku Powiatowego.
418. Mianowanie zastępcy urzędnika stanu cywilnego na obwód Radostowo.
419. Zwrócenie uwagi na rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 17. 10. 25 r. Dz. U. R. P. nr. 19/25 poz. 778 w sprawie odległości budowli, ogrodzeń itp. od dróg publicznych.
420. Pociąganie mieszkańców gmin wiejskich do służby ręcznej i zaprzęgowej na rzecz gmin.
421. Wydalenie z pasa granicznego Matfeja i Teodora Artemczuka, zamieszkałych na futorach Koreckich.

416)

Rozporządzenie
weterynaryjno-policyjne
o zwalczaniu niedokrewności (anemji) zakaźnej wśród koni.

Na podstawie §§ 18 i następnych, oraz 79 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1909 r. o zaraźliwych chorobach zwierzęcych (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) z upoważnienia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządzam, co następuje:

§ 1.

W wypadkach urzędowego stwierdzenia przez państwowego lekarza weterynaryjnego u koni niedokrewności zakaźnej lub jej podejrzenia, miejscowa władza policyjna winna niezwłocznie zarządzić odosobnienie i zamknięcie w stajni chorych i podejrzanych o chorobę koni. Wypędzanie na pastwisko koni z zapowietrzonej zagrody jest wzbronione.

Jeżeli warunki gospodarcze tego koniecznie wymagają, władza administracyjna II instancji może zezwolić na wypędzenie na pastwisko koni podejrzanych o zarażenie się, jak również na używanie koni chorych i podejrzanych o chorobę do robót we własnym gospodarstwie pod warunkami, które w każdym wypadku zostaną określone.

§ 2.

Pastwiska, na których wypasały się chore konie, należy na przeciąg jednego roku zamknąć dla pasania koni.

§ 3.

Wyprowadzenie koni z zapowietrzonej zagrody bez zezwolenia władzy policyjnej jest wzbronione.

W razie udzielenia na przeprowadzenie takich koni do innej miejscowości, właściwa władza administracyjna winna być o tem powiadomiona w celu wydania odpowiednich zarządzeń.

§ 4.

Koni, pochodzących z zagrody zapowietrzonej, nie wolno dopuszczać do stykania się z obcemi końmi i wprowadzić do obcych stajen, jak również używać dla nich obcych żłobów, wiader oraz innych sprzętów.

§ 5.

Zagrody zapowietrzone należy zamknąć dla wprowadzenia obcych koni. Zamknięcie takie może być ograniczone do stajen, w których znajdują się konie chore i podejrzane o chorobę, o ile według orzeczenia państwowego lekarza weterynaryjnego nie jest to połączone z niebezpieczeństwem przeniesienia zarazy.

§ 6.

Nawóz należy zebrać i postępować z nim według postanowień § 14 zał. A p. 1 ust. 2 przepisów wykonawczych do ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych.

§ 7.

Stajnie, w których stały chore i podejrzane o chorobę konie należy oczyścić i odkazić, według postanowień § 14 zał. A. przepisów, wymienionych w § 6 niniejszego rozporządzenia. Odkażeniu podlegają również osoby, które przeprowadzały operację, ubój lub sekcję tych koni, albo pomagały przy dokonywaniu tych czynności, jak również używane przy tem narzędzia i instrumenty.

§ 8.

Zarazę należy uznać za wygasłą i wydane zarządzenia uchylić, jeżeli:

a) wszystkie konie w zagrodzie padły, zostały wybite lub usunięte, albo
b) po usunięciu chorych i podejrzanych o chorobę koni pozostałe są uznane za niepodejrzane,

a nadto w obydwuch wypadkach została przeprowadzona desynfekcja i uznana przez państwowego lekarza weterynaryjnego za wystarczającą.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia podlegają ukaraniu w myśl przepisów karnych ustawy z dnia 26 czerwca 1909 (Dz. U. R. N. str. 519).

§ 10.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 2 grudnia 1925 r.

II h. 3501 25 **Wojewoda Pomorski**
(—) Dr. Wachowiak.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 19 grudnia 1925 r.

St. 17199 25. **Starosta.**

---

417)

Obwieszczenie.

Na mocy § 118 ustępu 2 ordynacji powiatowej wstawia się na porządek obrad dwunastego Sejmiku Powiatowego dnia 29 grudnia 1925 r. jako:

12) Wybór deputowanego w miejsce śp. Bronisława Mani.

Tczew, dnia 19 grudnia 1925 r.

Wpl. 15691-25 **Dytkiewicz,** starosta.

---

418)

Obwieszczenie

o mianowaniu zastępcy „Urzędnika Stanu Cywilnego“ na obwód Radostowa.

Pan Wojewoda Pomorski mianował dnia 4. 12. 25 r. l. dz. II — b — 20456/25 p. Antoniego Gallę, organistę z Subków, zastępcą „Urzędnika Stanu Cywilnego“ na obwód „Radostowa“.

Tczew, dnia 15 grudnia 1925 r.

Wp. V. 15370/25. **Dytkiewicz,** starosta.

---

419)

Obwieszczenie.

Zwracam uwagę na rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 17. 10. 1925 r. Dz. U. R. P. nr. 109/25. poz. 778 w sprawie odległości budowli, ogrodzeń itp. od dróg publicznych, które należy zastosować przy udzielaniu koncesji.

Tczew, dnia 18 grudnia 1925 r.

Wp. I 15627/25. **Starosta.**

---

420)

Obwieszczenie.

Pociąganie mieszkańców gmin wiejskich do służby ręcznej i zaprzęgowej na rzecz gmin.

Zauważyłem, że znaczna część gmin wiejskich tut. powiatu pociąga mieszkańców swych gmin do służby ręcznej i zaprzęgowej na rzecz gminy na mocy zwykłych uchwał Rady gminnej — Zgromadzenia gminnego, — które niejednokrotnie nie regulują ściśle, którzy mieszkańcy gmin i w jakiej mierze są obowiązani do służby ręcznej wzgl. zaprzęgowej wzgl. nie przewidują środków przysługujących tak mieszkańcom gmin jak i zarządowi gminnemu wrazie uchylenia się mieszkańców od powyższego obowiązku.

Ponieważ nakładanie obowiązków na mieszkańców gmin na mocy takich nieścisłych uchwał może się odbić bardzo ujemnie na administracji gminnej i może być powodem do niezadowoleń wzgl.

uchybień niektórych mieszkańców gminy co do wykonania na nich nałożonych obowiązków, podaję poniżej wzór statutu regulującego ściśle sposób pociągania mieszkańców gmin do służby ręcznej i zaprzęgowej na rzecz gmin.

Wszystkie gminy wiejskie tut. powiatu pociągające mieszkańców gmin do świadczeń w naturze na rzecz gminy a nie posiadające podobnych statutów, winny przystąpić do uchwalenia statutu w przedmiocie pociągania mieszkańców gmin do służby ręcznej wzgl. zaprzęgowej na rzecz gmin, według poniżej podanego wzoru i uchwalone statuty przedłożyć Wydziałowi Powiatowemu z prośbą o zatwierdzenie.

Statut

w przedmiocie pociągania mieszkańców gminy .... do służby ręcznej i zaprzęgowej na rzecz gminy.

Na mocy postanowień §§ 68 i 96 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. wzgl. §§ 6 i 14 ordynacji gminnej z dnia 3 lipca 1891 r. i art. 29—32 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej Rada gminna — Zgromadzenie gminne na posiedzeniu w dniu .... uchwaliła w przedmiocie pociągania mieszkańców gminy do służby ręcznej i zaprzęgowej na rzecz tutejszej gminy następujący statut:

§ 1.

Wszelkie, wedle prawa publicznego na gminie ciążące, albo w interesie gminy potrzebne świadczenia służbę ręczną lub zaprzęgową szczególnie zwożenie i rąbanie drzewa deputowanego dla szkoły, budowanie dróg i mostów, reparacje i brukowanie dróg, usuwanie śniegu, dowiezienie i odwiezienie akuszerki itp.) jeżeli w poszczególnym wypadku odmienna uchwała nie zapadnie, należy w naturze uiścić.

§ 2.

Dla świadczeń zaprzęgowych, są obowiązani gospodarze w stosunku do posiadanych koni, których uprawa ich gospodarstwa położonego w gminie, wymagą. Dla posiadłości gospodarczej, którą właściciel z innej miejscowości uprawia, forenza ustala sołtys. Miarodajną jest liczba koni znajdujących się na każdej posiadłości.

§ 3.

Za podstawę do ustalenia ilości koni wymaganych do uprawy gospodarstwa rolnego służy wymierzony poszczególnym posiedzicielom gospodarstwa rolnego katastralny podatek gruntowy. Ilość koni ustala się więc przy podatku gruntowym:

od .... zł do .... zł na 1 konia
od .... zł do .... zł na 2 konie
od .... zł do .... zł na 3 konie
od .... zł do .... zł na 4 konie

na każde dalsze . . . . zł podatku gruntowego po jednym dalszym koniu.

Jeżeli obowiązani do świadczeń stawiają w miejsce koni woły lub krowy, natenczas winni stawić w miejsce 2 koni 3 woły lub krowy, w miejsce 1 konia 2 woły lub krowy.

§ 4.

Do świadczeń ręcznych są równo obowiązani wszyscy mieszkańcy podlegający podatkowi samoistnemu (osoby fizyczne, prawne i osoby posiadające w gminie posiadłość a mieszkające poza jej granicami, forenzy) z wyjątkiem obowiązanych do świadczeń zaprzęgowych.

§ 5.

Wszystkie w §§ 40, 41 i 42 ustawy o podatkach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. wzgl. art. 33 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej wymienione osoby, są od służby ręcznej i zaprzęgowej zwolnione, o ile takowa na ich posiadłości ciąży.

§ 6.

Pełniący służbę ręczną lub zaprzęgową są obowiązani przynieść ze sobą potrzebne narzędzia (naprzykład: łopaty, haki, szufle, taczki itp.) tak samo należy do pełniących służbę zaprzęgową dostarczenie potrzebnych wozów i uprzęży i to: na 1—2 koni 1 wóz, uprząż i inne przynależności, na 3—4 koni 2 wozy, uprząż i inne przynależności, na 5—6 koni 3 wozy, uprząż i inne przynależności i tak dalej. Do każdego wozu należy jednego woźnicę dostarczyć.

§ 7.

Sołtys na początku roku rachunkowego, zestawi spis wszystkich do służby ręcznej i zaprzęgowej obowiązanych osób, w porządku alfabetycznym.

Spis ten należy po poprzedniem zwykłem ogłoszeniu, przez dwa tygodnie do przejrzenia obowiązanym, w gminie zamieszkałym wyłożyć.

Wszystkich obowiązanych, w gminie niemieszkających, należy o obowiązkach na nich nałożonych, osobnem pismem zawiadomić.

§ 8.

Jeżeli w roku rachunkowym nastąpi zmiana w katastralnym podatku gruntowym, która za sobą pociągnie zmianę w stwierdzonej ilości zwierząt pociągowych, należy taką zmianę w spisie czerwonym lub niebieskim atramentem uwidocznić i wnieść o tem w rubryce „Uwagi“ odpowiednią adnotację. To samo odnosi się do przy i ubytków obowiązanych do świadczeń ręcznych. Odnośnych

obowiązanych, winien o dalszych nałożonych na nich obowiązkach sołtys osobno uwiadomić.

§ 9.

Obowiązek do służby ręcznej lub zaprzęgowej następuje wedle potrzeby i za poprzednią uchwałą Rady gminnej — zgromadzenia gminnego —, w nagłym wypadku, lub w razie niebezpieczeństwa także na rozporządzenie sołtysa.

§ 10.

Do wykonania obowiązku powołuje się obowiązanych wedle porządku jak w spisie następują.

Obowiązanych należy najpóźniej 3 dni naprzód zwyczajem miejscowym, do spełnienia obowiązku zawezwać w § 7 ustęp 3 wymienionych obowiązanych t. j. w gminie niemieszkających, należy osobnem pismem zawiadomić.

W wypadkach nagłych można powyższy termin odpowiednio skrócić i natychmiastowego wykonania żądać.

§ 11.

Każdorazowe świadczenie spełnione przez obowiązanego, oraz każdorazowe wezwanie do spełnienia obowiązku winien sołtys zanotować w spisie.

§ 12.

Pełnienie obowiązków, które trwa od rana do południa, lub od południa do wieczora, liczy się za pół dnia.

§ 13.

Z powyższych obowiązków można się uwolnić z wyjątkiem nagłych wypadków, przez stawienie odpowiednich zastępców.

§ 14.

W razie niewypełnienia przez obowiązanego świadczenia w oznaczonym czasokresie, jest sołtys upoważniony wykonać odnośne prace przez osobę trzecią na koszt obowiązanego a powstałe z tego tytułu koszta ściągnąć w razie potrzeby w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 15.

Na uzasadniony i na czas stawiony wniosek, może sołtys, jeżeli okoliczności na to zezwalają, zwolnić obowiązanego od osobistego wypełnienia służby ręcznej i zaprzęgowej za zapłatą kwoty w wysokości . . . zł za każde bydlę pociągowe i . . . . zł za każdy dzień służby ręcznej.

Osoby żeńskie, mieszkańców poza granicami gminy, osoby prawne itp. obowiązane do służby, może sołtys raz na zawsze po zapłaceniu powyższych kwot z obowiązku służby zwolnić.

Jeżeli gospodarz ilości do stawienia ustalonych koni nie posiada nastąpi bez wszystkiego przeliczenie nałożonego na niego obowiązku z zaprzęgiem, na pieniądze, wedle powyższych stawek.

§ 16.

Do powtórnego pełnienia obowiązków w jednym i w tym samym roku rachunkowym można jedynie wtenczas obowiązanego powołać, jeżeli wszyscy w spisie po sobie następujący, obowiązkom w równej mierze zadosyć uczynili, względnie do tego zawezwani zostali.

Pełnienie przez niektóre osoby więcej razy obowiązków od drugich, należy obowiązanemu na później, ewentualnie na przyszły rok zaliczyć.

Jeżeli jeden z obowiązanych w ciągu roku kalendarzowego z braku potrzeby wcale lub nie w takiej mierze jak inni powołanym został, to należy go w przyszłym roku rachunkowym przy pierwszej potrzebie i w pierwszym rzędzie powołać.

Celem kontroli, należy w spisie na nowy rok rachunkowy zaznaczyć wszystkich, którzy w minionym roku więcej od drugich obowiązki swoje pełnili.

§ 17.

Powyższy statut obowiązuje z chwilą zatwierdzenia go przez Wydział Powiatowy.

(pieczątka). (podpis sołtysa)

....

(podpisy dwóch członków Rady gminnej wzgl. Zgromadzenia gminnego).

Powyższe podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania przez zarządy gmin wiejskich.

Tczew, dnia 15 grudnia 1925 r.

Wp. I. 15516-25. **Dytkiewicz**, starosta.

421)

Obwieszczenie.

Wydalenie z pasa granicznego.

Pan Wojewoda Wołyński wysiedlił orzeczeniem z dnia 27. 10. 25 r. L. dz. 8797/B. z 30 klm. pasa granicznego na przeciąg jednego roku:

1. Matwieja Artemczuka, syna Herasima, lat 28 liczącego, stanu wolnego, rolnika, zamieszkałego na futorach Koreckich pow. Równieńskiego,
2. Teodora Artemczuka, syna Stefana, lat 27 liczącego, stanu wolnego, rolnika, zamieszkałego na futorach Koreckich powiatu Równieńskiego.

Pp. Burmistrz miasta Tczewa, Sołtysi i Przełożeni Obszarów dworskich nie przyjmą wyżej wymienionych i powiadomią mnie natychmiast o ich pojawieniu się.

Tczew, dnia 17 grudnia 1925 r.

St. 17088/25. **Starosta.**

Nakładem i czcionkami Drukarni i Księgarni Tow. z ogr. por. w Tczewie.
Odpowiedzialny redaktor Stanisław Grzonka, Sekr. Wp. w Tczewie.